

سیاست ارعاب اسلامی را درهم بکوییم

منصور حکمت

با وارفتن پروژه خاتمی و تعزیه "جامعه مدنی" و پایان فرصت چهارساله ای که جناح اصلاح طلب حکومت با یاری خیل سازمانها و شخصیتهای مرتاجع و کمونیست سنتیز اپوزیسیون دوم خردادی، برای رژیم اسلامی خرید، بار دیگر قیافه بزک نشده و کریه حکومت اسلام جلوی جهانیان گرفته میشود. صحبت از دست بریدن، اعدام و سنگسار است. صحبت از استفاده عیان و نمایشی از سبیعت اسلامی بعنوان یک ابزار بقاء است. این حکومت آدمکش هاست. تابحال با قتل عام سرکار مانده اند و جز این راهی برای بقاء خود سراغ ندارند.

اما اینبار اوضاع به گونه دیگری است. کمتر ناظر سیاسی ای است که اقدامات و سیاست اعلام شده اخیر جمهوری اسلامی مبنی بر نمایش علنی توحش بمنظور ارعاب مردم را با صفاتی چون "مذبوحانه"، "از سر استیصال"، "وحشت زده"، "تیر آخر ترکش" و "چاشنی یک انفجار اجتماعی" توصیف نکرده باشد. این سیاست خیری برای رژیم اسلامی ندارد. کمکی به بقاء و ثبات آن نمیکند. برعكس، آتش خشم بیکران دهها میلیون مردم کارد به استخوان رسیده را شعله ور تر میکند. اوضاع بحرانی اقتصاد ایران، استبداد و اختناق سیاسی و حاکمیت ارتجاعی اسلام کثیف بر حیات مدنی و فرهنگی مردم جایی برای تمکین مردم به حکومت باقی نگذاشته است. به حکم شرایط عینی اقتصادی و سیاسی مردم ایران دیگر قابل ارعاب نیستند. هر عربده کشی و قمه چرخانی ای برای لحظاتی عابرین و ناظرین را محتاط میکند، اما روز گوشمالی این اویاش بسرعت و بسیار زودتر از آنچه خود تصور میکنند فرا میرسد.

حزب کمونیست کارگری مصمم است که نیروی مردم را در ایران و در سراسر جهان برای در هم کوبیدن این سیاست مذبوحانه رژیم اسلامی به میدان بکشد. اینها رفتنه اند. برای تک تک این جنایات در دادگاههای مردم محکمه شان خواهیم کرد.

جبهه های نبرد نهایی دارد ترسیم میشود. پیروزی با ماست.